ויקרא כו'. בספר עזרא כתיב קחני מיתא לרבנן בעזרה היו קורין: מתני' בכדי שלא יפסוק התורגמן הוא. שפרשת שור לו כשב קרובה לפרשת מחרי מות ולא גמר התורגמן לתרגם עד שזה רוחה לך בעשור ומתחיל כשמפסיק זה: ועד כמה מדלגין בעניין אחד. מדלגין בתורה כגון תורה אור לחכי דתרוייהו בעניינא דיה"כ ניהוא דמיית הילכך מדלגין בכדי שלא יפסוק יפסוק דקתני לחפי' בכדי שלא יפסוק תורגמן"ן בשני עניינין כגון עניין יה"כ בעניין יום הכפורים וזה בזו לא יהבו לחברה לו בפרשה אחרת עניין יהלב שהוא נמשך אחר ענין אחר ממהר לגמת ממט ולמעט ולהבין דברי ענין אחר הלכך תורה שהמלות תלויות זה ומשמיעין אותה לעבור ופסוק אחד שלא יבין בו הוא שוכחו ועובר עליו ויש מקיימו וכאה תורכה על כך לכן אין מדלגין מענין לענין ולפיכך אין התורגמן מפסיק אבל בגבינת ספיר דמי: והתניא. ביתומת ובגבינת בשני עניינין. ולכ"ע כאן בענין אחד: ובגבינת של שנים עשר מדלגין. מגבותה לחברתה דכולה חד ספרית הוא: מסוף הספר לתחלתו. למפרע: וכל כך למה. לו לומר להם: שלא להוליך לעז. שלא יאמרו פרשה שהוא קורא על פה ליה כתובה בו וספר מסובב הוא: מקום פגמו. על ספר תורה לתקן שלא יאמרו מלא בו פסול: בענייט של יום. פרשה של אותה שבת לפי סדר פרשיות התורה: ת"ר המתר תפלה. זו היא שיש ברכה לאחת ובו תפלה אחרת רגה ובקשה שבמקר כהן גדול לקרות פרשה דברכותיה כל אחד מן הלבור מביא ספר תורה מביתו לעזרה דקסבר *יון עיקוב והולאה ליום הכפורים לי נמי *ירושלים לתוספיה נעולת בגילה ומעברין את טולה: להרחות חזותו. של ס"ת וטיו דאתר מר (מיר דגרים דף כ:) זה לתי ואתוטו התפלה לפניו אלא במתות בס"ת נאה בגיליו נאה:

מתני' בשמיני. בגמרא פריך בשמיני ס"ד הא אתרת במולאי יו"ט הרחקן ומשנין אותה בשמיני במולאי שביעית בסוכות שבתחלת שנה שמיני: בימי. לגמרי"ש: שנאמר מקץ שבע שנים. בסוף שבע שנים ותוכה קרייה על יד מלך היא דכתיב בספרי בפרשת המלך את משנה התורה הזאת לפן קורין ביום הקהל אלא במשנה תורה: וקורא יושב. וקורא ביושיבה: לפרש המלך. מלך ישראל היה מוציאו של הורדוס והוא שנאמר בהמ"ק בימיו: ואנו מיניו דמעות. שהמקרא הזה פוסלו מן המלוכה: לחיט לחה. *שאתו מישראל: וקורא מתחילת אלה הדברים עד שמע. שכותחתן: ושמע והיה אם שמוע. ע"י דילוג ומשה מלוה לעשר תעשר ומשה מלוה לעשר" וברכות וקללות ומשה חוזר למפרע וקורא תכיפה עלי מלך, שמע-קבלת מלכות שמים והיה אם שמוע-קבלת עול מלות כדאתר בפ' שני דברכות (דף יג.) וכן ברכות וקללות קבלת בריתות של תורה ומשמיע לרבים עשר תעשר כי תכלה לעשר מפני שהוא זמן חסיף ומתוות טעיים והפרשת תרומות ומעשרות ואת"פ שפרשת המלך מפסקת בין עשר לכי תכלה קורא את הלה יחד שלא להפסיק במעשרות ואת"כ קורא פרשת המלך ולי משום דים כלן דילוג בתורה *בכדי (שלא) יפסיק התורגמן אין למלך תורגמן ואין מתרגמין לחביו: ברכת שב"ג מברך. ביוה"כ לאחר מקרא פרשה כדאתרן (יומא סח.) מברך עליה שמונה ברכות: המלך מברך. לאחר קריאתו: על רגליו. מקדם ישראל והזמיט מברך תחת (ף) ברכתו[ן] מחילת העון שביו"כ: **נמי'** לביבי. כל הסומכין הלו מקן שנת השמיטה ובאת הסוכות ובמועד: ניתנו מהשתא. משנת תרבעים והלאה שנעבדום מוחב נאתרה פרשה זו ואע"ג דלא מתרמי בשמיטה שלא מו שמיטין עד לאחר שבע שביבאו ושנת שחלקו כדאתרי (בקידושין)(דף מ:) [ערכין] (דף יב): בסוף שמיטה. קודם ר"ה של שמיטית דהא מקן שנת השמיטה שנה מעמת: מרים שמח. שטען נקרלו מועד כדכתיב (ויקרא כג) אלה מועדי ה' וקחשיב נמי ר"ה:

מלוים

ליטטריך בתב הסוטות. תימה האמתא דכתיב בתב הסוטות במועד למה לי ועוד לא ליכתוב אלא מקן שבע שנים שנת השמיטה בשנת כל ישראל לירלות ואתא ידענא דלאו היינו מר"ה דלו לאים בחים לירלות וי"ל אם כן הוה אמינא בתב המלות להכי ליטטריך בתב הסוטות מיהו במועד לא הוה צריך וגרלה דלהכי ליטטריך מעום דבשת כל ישראל לירלות מעמע מאתחלתא דמועד ביום רחטון קמ"ל במועד דמעמע בתוך המועד ואהני בשת כל ישראל דמעמע מאתחלתא דמועד לא ביום ב' או ביום ג' אלא ביום ד' דם"ע במולאי יו"ט הרחטון אבל בי' דם"ע תמוה בפי' דמהאי טעמא ביום טוב לרחטון לא דתיקון בימה ליכה דוחה יו"ט כיון דגזירת הכתוב לקרות מאתחלתא דמועד יקראו בלא בימה מגלן דבימה מעכבת להכי מסתבר כדפי' וגרלה היו בוען הבימה מע"ט בעין של פרקים ובמולו של מועד לא היו עושין שום בעין אלא מקימין אותה ומחברין הפרקים יחד ואם לא בעו לאותה מערב יו"ט גרלה דבייטה לא היה דוחה לפילו חול של מועד:

הגהות הב"ח

(ל) רש"י ד"ה של רגליו וכו' מתח ברכת ממלות. כ"ל ותיבת של מוחקת:

עין משפט
נר מצוה

עא א מיי' פי"ב מהל' תפלה הלכה ח ור"ג סמג עשין יט טוש"ע א"ח סימן קמד סעיף ג:

עב ב מיי' שם פ"ג ה"ג:

עג ג ד ה ו מיי' ופמג שם טוש"ע שם:

עד ו מיי' שם הל"ג ופ"ב מהל' מעשה יוה"כ הלכה י סמג שם טוש"ע א"ח שם סעיף ג:

עה ח מיי' פ"ג מהל' מעשה יוה"כ שם:

עו ט מיי' פ"ג מהל' תפלה הלכה כד סמג עשין יט טוש"ע א"ח סימן מרפד סעיף ג:

עז י מיי' שם פי"ב הל' כג סמג שם טוש"ע א"ח סימן קמד סעיף ד:

עח כ מיי' שם ופ"ב מהל' מעשה יוה"כ הלכה י סמג ושו"ע שם:

עט ל מ מיי' פ"ג מהל' מעשה יוה"כ הל' יא סמג עשין נט:

פ נ מיי' פ"ג מהלכות מגילה הלכה ג סמג עשין לג:

פא ס מיי' שם הל' ד:

פב ע מיי' שם הל' ג: